

פוזיון זה הובעה הדיעה שיתכן ואפשר יהיה לטפח „קוויידם” בבקר עמידים יותר למחלות עטין, אולם תהליך הקניית תכונה זו יהיה איטי מאוד, ולמעשה אין גם תכנית ברורה לטיפות בכיוון זה, כי הרי העמידות למחלה זו צריכה להשתלב במטרות הטיפול והברירה האחרות. בסיכום סימפוזיון זה נאמר שלעת עתה יש לסמוך בעיקר על נוהגי טיפול משופרים, מימשק נכון ותברואה לשם צמצום נזקי המאסטיטיס. משה היימן

• בסימפוזיון בשאלות הזנה ומימשק, שנת-קיים באסיפה השנתית של החברה למדע משק החלב בארה"ב, נמסר שעל אף המאמצים לביעור מחלות העטין במשך 40 שנה, לא חל למעשה שינוי לטובה במצב. לפי אומדנים של חוקרים שונים נגועים כיום כ-50% מהפרות שבארה"ב והנזקים של הבוקרים נעים בין 225 מיליון ל-500 מיליון דולר בשנה. בחשבון ממוצע מוחקפות הפרות החולות ב-2 רבעים של העטין. בסימ-

אילו הייתי פרה

זה רק מהטובה שעשיתי לנירה.
האמת היא שאני כבר מתמוטטת.
כמה חלב, אתם חושבים, אפשר לתת מלקת?
כמה ימים אתן תנובות יפות —
כשאנוכי ניזונה מקליפות?!
איפה אקח שלושה אחוז שומן,
אם פולפה ותפ"ז נותנים לי כל הזמן;
אני חושבת זאת ממש לבזיון —
אם מזוני ת.שב ליחידות-מזון.
אם ויטאמינים לי נותנים בתערובת —
זאת רמאות ולא אני הכתובת.
לי יש דרישה אחת — עליה אעמוד איתן:
שפעם ביום יינתן לי תלתן.
לפרה אולי אסור להעמיד תנאים,
אך זהו התנאי אם תרצו בשיאים.
אם את זה תמלאו, אני אומרת.
לא איכפת לי לחלוב, גם אחרי הסרט.
ואז רביתי לא יהיה זה חלום —
שנחגוג עד ארבעת אלפי ליטר ליום.

(חולדה)

הועתק מ„אגרת איחוד הקבוצות והקיבוצים”
חוברת 678.

לוא חס וחלילה קרה
שלפתע הייתי פרה.
הייתי עושה לי לחוק
את כולכם לעשות פה לצחוק.
ובמקום מסיבה לרפתן —
שרק מזוני לי נתן —
בעצמי כיאז באתי לשבת הלום
ובראש השולחן לי תופסת מקום.
ואם נחשוב שאנוכי היא גיבורת-היום,
זה לא היה נראה כל כך איום.
אולי לא הייתי שואבת עידוד
ממה שמוגש לשולחן ככיבוד.
אך עם קצת רצון-טוב לתשלובת —
המטבח יספק לי טיפת תערובת.
ואחרי שמוזה לא יותר עוד מאים —
נעמד על ארבע ונפתח בנאום.
(אשתדל מאיד שלא תשתעממו,
אם באמצע אפלוט קצת „מה” וגם „מו”).
בתחילה רצוני לגלות לכם סוד,
ששיאים בחלב אתן עוד ועוד.
לשיא אחרון שלי ישנה סיבה —
לתת לוועדת-תרבות תכנית למסיבה.
ואם הרווחתם על גופי עוד לירה —